

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตครูศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท ในด้านที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทั้ง 3 ของภาษา คือ เสียง ศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์ และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษกับสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตดังกล่าว

ตัวอย่างประชากร

การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างประชากรนิสิตครูศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท และผ่านการฝึกสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและโทมาแล้ว จำนวนนิสิตดังกล่าวนี้มี 89 คน เป็นนิสิตภาษาอังกฤษเอก 47 คน และนิสิตภาษาอังกฤษโท 42 คน

วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ชุด ตามองค์ประกอบของภาษา คือแบบทดสอบเสียง แบบทดสอบศัพท์ และแบบทดสอบแบบสร้างไวยากรณ์

แบบทดสอบเสียง ประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 70 ข้อ แบ่งเป็นการทดสอบการฟังและการทดสอบการออกเสียง ส่วนที่เป็นการทดสอบการฟังนั้น อาจารย์ชายชาวอเมริกันเป็นผู้อ่านด้วยเสียงพูดปกติบันทึกลงในเครื่องเทปบันทึกเสียง ผู้เข้าทดสอบฟังเสียงที่บันทึกและทำเครื่องหมายแสดงการฟังลงในกระดาษคำตอบตามคำสั่งที่ระบุไว้ ส่วนการทดสอบการออกเสียง ผู้เข้าทดสอบต้องอ่านแบบทดสอบในใจและแสดงการออกเสียงของตนโดยการทำเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบตามคำสั่งที่ระบุไว้

แบบทดสอบเสียงมีสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ 0.6549

แบบทดสอบศัพท์ ประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 60 ข้อ สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ 0.6315

แบบทดสอบแบบสร้างไวยากรณ์ ประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 60 ข้อ สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ 0.6632

นำแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวไปทดสอบนิสิตที่เป็นตัวอย่างประชากร หาคะแนนเฉลี่ยของนิสิตแต่ละประเภท คือนิสิตภาษาอังกฤษเอก และนิสิตภาษาอังกฤษโท ที่ได้จากการทำแบบทดสอบแต่ละฉบับโดยใช้สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนิสิตภาษาอังกฤษเอกกับนิสิตภาษาอังกฤษโท แยกตามองค์ประกอบทั้ง 3 ของภาษา โดยการทดสอบค่า t และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษและสัมฤทธิ์ผลในการฝึกสอนภาษาอังกฤษ โดยการหาสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นิสิตได้จากการทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ กับคะแนนที่ได้จากการฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยไม่แยกประเภทนิสิตและไม่แยกคะแนนตามลักษณะขององค์ประกอบของภาษา ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

สรุปผลการวิจัย

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนเสียงภาษาอังกฤษของนิสิตภาษาอังกฤษเอก คือ 41.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน 6.85 นิสิตภาษาอังกฤษโท 38.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน 6.78

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตภาษาอังกฤษเอก คือ 31.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน 6.02 นิสิตภาษาอังกฤษโท 26.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน 5.45

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนแบบสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิต
ภาษาอังกฤษเอก คือ 36.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน 6.15 นิสิตภาษา
อังกฤษโท 30.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน 5.70

การเปรียบเทียบความสามารถของนิสิตภาษาอังกฤษเอก และนิสิตภาษาอังกฤษโท
ในด้านการเรียนเสียง ศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์ พบว่า นิสิตภาษาอังกฤษเอกและ
นิสิตภาษาอังกฤษโทมีความสามารถในการเรียนเสียงภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน นิสิต
ภาษาอังกฤษเอกมีความสามารถในการเรียนศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์สูงกว่านิสิต
ภาษาอังกฤษโท

คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษกับคะแนนการฝึกสอนภาษาอังกฤษไม่มี
ความสัมพันธ์กัน

ขอเสนอแนะ

นิสิตที่เตรียมเป็นครูสอนภาษาอังกฤษทั้งนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและ
นิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท ควรมีความรู้ความสามารถในด้านเสียง ศัพท์ และ
แบบสร้างไวยากรณ์อันเป็นองค์ประกอบของตัวภาษาเป็นอย่างดี นิสิตทั้ง 2 ประเภทควร
มีความสามารถทัดเทียมกันในการสนทนา อ่าน และเขียน ด้วยสำเนียง ถ้อยคำสำนวน
และแบบสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและเป็นไปอย่างอัตโนมัติ

คณะครุศาสตร์ควรจัดการเรียนการสอนให้นิสิตทั้งที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก
และที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงและ
ทัดเทียมกัน โดยจัดให้มีการทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เลือก
เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและวิชาโท และจัดกลุ่มเรียนตามระดับความสามารถ
พร้อมทั้งจัดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Remedial Course)
เพิ่มเติมให้แก่นิสิตที่ยังต้องการการปรับปรุงแก้ไขในบางเรื่อง เพื่อช่วยปรับปรุงนิสิตให้มี
พื้นฐานอันดีสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและวิชาโทต่อไป การทดสอบเพื่อ
แบ่งกลุ่มและการจัดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Remedial
Course) ให้แก่นิสิตนั้นควรจัดทำในปีแรก ด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษ

เป็นวิชาเอกและนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท มีความสามารถในภาษาอังกฤษ
ใกล้เคียงกัน

การให้คะแนนฝึกสอนควรให้ความสำคัญแก่ความรู้ภาษาอังกฤษและระเบียบวิธี
สอนเท่า ๆ กัน โดยแบ่งคะแนนในรายการคะแนนการปฏิบัติงานประจำสัปดาห์ คะแนน
การบันทึกการสอน และคะแนนพัฒนาการทางการสอน ออกเป็นคะแนนในด้านความรู้ทาง
เนื้อหาตัวภาษา และคะแนนในด้านระเบียบวิธีสอนอย่างละเท่า ๆ กัน เช่น คะแนนพัฒนา-
การทางการสอน 20 คะแนน ก็แบ่งเป็นคะแนนในตัวภาษา และคะแนนด้านวิธีสอนอย่าง
ละ 10 คะแนน ทั้งนี้ ควรให้เป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติของอาจารย์นิเทศภาษาอังกฤษทุกท่าน
และทางคณะกรรมการจะสามารถทำได้ ก็ควรจัดให้มีอาจารย์นิเทศประจำสัปดาห์อยู่
ประจำตามโรงเรียนต่าง ๆ ที่นิสิตไปฝึกสอน ตลอดระยะเวลาฝึกสอน เพื่อให้คำปรึกษา
แนะนำในด้านเนื้อหา และระเบียบวิธีสอนกับทั้งสังเกตความสามารถของนิสิตอย่างใกล้ชิด
ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้สะดวกในการให้คะแนนอีกด้วย

สำหรับนิสิตเองจะฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษได้ด้วยการ
ฟังข่าวสาร ฟังเพลง ชมภาพยนตร์ โทรทัศน์ และอ่านหนังสือ ตลอดจนตำราภาษา
อังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

หนังสือที่มีประโยชน์สำหรับนิสิต

Dixon, Robert J. Practice Exercises in Everyday English for
Advanced Foreign Students. New York: Simon and
Schuster, Inc., 1957.

..... Essential Idioms in English. New York: Simon and
Schuster, Inc., 1951.

Eckersley, C.E. and Eckersley, J.M. A Comprehensive English
Grammar. London: Longmans Green and Co. Ltd., 1967.

George, H.V. 101 Substitution Tables for Students of English.

Cambridge: The University Press, 1967.

Hayden, Rebecca E., Pilgrim, Dorothy W., and Haggard, Aurora Quiros. Mastering American English. New York: Prentice-Hall, 1959.

Hill, L.A. Intermediate Refresher Course. London: Oxford University Press, 1964.

_____. An Advanced Refresher Course. London: Oxford University Press, 1965.

Wright, Audrey L. Practice Your English. New York: American Book Company, 1960.

การวิจัยที่ควรทำต่อไปเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงการเรียนการสอน
เพื่อเตรียมครูสอนภาษาอังกฤษ คือ ปัญหาการฝึกสอนภาษาอังกฤษ